

ΤΟ ΡΑΜΦΟΣ 1978

(επιλεγμένα ποιήματα)

Η Σαλώ μη με σώ ζει και μ' εκδικείται

Εκείνο το βράδυ μου είπαν πως πέθανες. Γύρισα σπίτι

έψαξα στα συρτάρια στις τσέπες παντού. Η αγωνία

μου κορυφώθηκε λίγο μετά καθώς ένιωσα τον Ραβέλ

ν' ανεβαίνει απ' τη γυάλα μας κι είδα το ψαράκι μάλλον

ψόφιο στο πάτωμα του χολ.

Κινδύνευα. Αλλάζω γρήγορα το νερό ρίχνω μέσα το ψάρι

μπας και προλάβω. Του κάκου. Ο Ραβέλ δυνάμωνε

θα σπάσουν τα μάτια μου λέω τώρα πληρώνω για όλα

κι ως να το πω

ξεφυτρώνεις κι ακούγεται:

κλικ

να με φωτογραφίζουν τα δικά σου

τα ωραιότατα

μάτια.

Λίγο πριν

Πριν βρέξει οι γάτες απορούν ως μian ανάσα

τα υπόστεγα μιλούν για τη βροχή

πήδος στον τσίγκo πήδος στην ταράτσα

λουφάζει η γάτα πριν σαλτάρει

σ' άλλα παλιοσίδερα.

Αγκάλιασε τον κούκλο της η Ελβίρα

πάνω απ' το τούλι απλώνεται λουλάκι ως πέρα

στο δώμα ξέμεινε μικρό κουνούπι λίγο να τρομάζει

σαλεύει το χεράκι και ραγίζει έν' άρωμα.

Με τη βροχή με το νερό

οι φτωχοί κούμπωσαν την προσευχή στον κόρφο

και σβήσανε σαν τα χαμόγελα.

Οι αίνои

Μη με ρωτάς τι αίνους συλλαβίζω

Αφού αντρώθηκα με τους τελευταίους σπασμούς του θηρίου

Δεν είχα αδέρφια ούτε βόλια.

Όμως αλήτευσά μέρες και νύχτες

Στις πλατείες

Χάζευα τα πολύχρωμα με τις εναλλαγές

Ανάδευα μ' ένα κλαδί στο βάθος

Τα θούρια που κάπνιζαν.

Μη με ρωτάς ποτέ πού τους θυμήθηκα.

Καμιά φορά αστράφτω κι εγώ

Και τυφλώνομαι.

Γιάννης Βαρβέρης, Το ράμφος, εκδόσεις Τραμ, 1978

και

Γιάννης Βαρβέρης, Ποιήματα Α' 1975-1996, εκδόσεις Κέδρος, 2000

Αναδημοσίευση: www.e-keimena.gr